

РЕШЕНИЕ

№ 37657

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **6623** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от Я. И. З., ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. Й., против Решение № 1922 от 28.05.2025 г., постановено по АНД № 20251110200666/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 130-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 9221285, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) за наложено на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на Я. И. З. административно наказание "глоба" в размер на 100.00 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. с чл. 21, ал. 1 ЗДвП. Касаторът поддържа, че решението е неправилно и необосновано. Счита, че издаденият срещу него електронен фиш, не отговаря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт. Поддържа, че процесния електронен фиш е неправилно и незаконосъобразно издаден, поради допуснати съществени процесуални нарушения. Навежда доводи за несъответствие на електронния фиш с императивните изисквания на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. относно неговото съдържание, изразяващо се в неправилно приложение на разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП., доколкото неправилно е посочено санкционираното лице. Прави искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на ново, с което издаденият ЕФ да бъде отменен. Претендира разноси.
В открито съдебно заседание, касаторът, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Н., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения и моли за отмяна на обжалваното

решение. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София-град, I касационен състав, като обсъди посочените в жалбата касационни основания и доказателствата по делото, и след като извърши служебно проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 и 2 АПК, в касационното производство съдът се произнася служебно по валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено и в съответствие с материалния закон съобразно установените фактически обстоятелства по делото, които са следните:

Видно от приложения по делото електронен фиш за налагане на глоба за нарушение серия Серия К № 9221285, издаден от СДВР-МВР, от който се установява, че на 30.05.2024 г., моторно превозно средство "М.", с рег. [рег.номер на МПС], в 09.39 ч. се движело в [населено място], по бул. Ц. шосе, с посока на движение от [улица]към Околовръстен път. Автомобилът до № 200 при ограничение на скоростта за извън населено място до 50 км./ч. въведено с пътен знак В-26, преминал със скорост от 75 км/ч, след приспаднал толеранс от 3%, като е превишил разрешената скорост с 25 км/ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство МД 1197, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта.

За посоченото нарушение, на касатора, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП. е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

Описаната по-горе фактическа обстановка, СРС приел за установена от приобщените по делото писмени доказателства, а именно: разпечатка от техническо средство за регистрирани нарушения на максимално разрешена скорост, протокол за проверка, удостоверение за одобрен тип средство за измерване, снимков материал, справка за първоначална регистрация на моторно превозно средство, заповед, справка – картон на водача.

Въз основа на тези доказателства, изводите на СРС за датата и мястото на установяване на нарушението и на разположението на АТСС, както и за участието на процесния лек автомобил, са обосновани и са формирани в пълно съответствие с приложените по делото доказателства.

Въз основа на тези доказателства, законосъобразен е и изводът на СРС, че нарушението е установено надлежно по реда на чл. 189, ал. 4 ЗДвП., при наличието на предпоставките за това, както и, че издаденият електронен фиш отговаря на изискванията на цитираната разпоредба. Налице са всички изискуеми реквизити - данни за териториалната структура на МВР на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационният номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. С изричната норма на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. законодателят е предвидил електронният фиш да се издава в отсъствието

на контролен орган и на нарушител, при наличие на доказателства за техническата годност на АТСС, поради което изводът, че при издаване на ЕФ не са допуснати нарушения, е правилен. Неоснователно е възражението, че не може по ясен и категоричен начин да се определи субекта на нарушението, съответно адресатът на издадения ел.фиш. Разпоредбата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП. указва, че собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил МПС. Съгласно ал. 2 на същата разпоредба, когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на когото е предоставил управлението на МПС. Безспорно се установява от приложената справка "Първоначална регистрация на МПС и собственици", че считано от 17.12.2019 г. и към датата на нарушението - 30.05.2024 г., собственик на процесното МПС е юридическото лице "Трибуто" ЕООД. С обжалвания електронен фиш, предвиденото в закона наказание за извършеното нарушение е наложено на физическото лице - Я. И. З., именно в качеството му на законен представител на юридическото лице, регистриран собственик на процесното МПС - "Трибуто" ЕООД. Освен това касаторът не е посочил лице, на което е предоставил собственото на представляваното от него дружество МПС на посочените дата, час и място, в писмена декларация по реда на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Налага се изводът досежно субекта на нарушението, че оспорения ел. фиш правилно и законосъобразно е издаден на физическото лице, което има качеството на законен представител на юридическото лице, собственик на МПС, към датата на нарушението и в резултат дължи заплащане на глобата.

Правилно СРС е приел, че относими доказателства в производство са единствено приложените към административно-наказателната преписка, на основание чл. 189, ал. 15 от ЗДвП., включително и електронния фиш.

При тези обстоятелства е правилна преценката на СРС, въз основа на събраните писмени доказателства, че наложената с електронния фиш глоба съответства на санкцията за това нарушение предвидена в чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП. доколкото се касае за превишаване на разрешената скорост с от 21 до 30 км/ч – в случая със 25 км/ч.

Настоящият съдебен състав констатира, че е допусната грешка в изписването на името на жалбоподателя в мотивите на съдебното решение, но в диспозитива името на жалбоподателя е изписано правилно. В случая става въпрос за техническа грешка, а не за съществено процесуално нарушение, тъй като от това по никакъв начин не е ограничено правото на защита на наказаното лице.

Предвид гореизложеното настоящата инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено в съответствие с материалния закон, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски, но след като такива не са поискани своевременно, съдът не дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд – София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1922 от 28.05.2025 г., постановено по АНД № 20251110200666/2025 г. по описа на Софийски районен съд, 130-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.